

ōLerend bezig zijn met geloof heeft mijn hartō

(Mariska Oegema interviewt Olof de Vries)

–Voor mij ging een wereld open toen ik tijdens mijn studie theologie ontdekte dat je over geloof kunt nadenken. Die intellectuele kant van het geloof heeft mij daarna altijd gefascineerd. Het geloof kan gestalte krijgen in muziek, gedichten, schilderijen of dienstbetoon, maar ook door erover na te denken en met woorden en redenties daaraan expressie te geven. Voorwaarde voor intellectuele reflecties is wel dat je het geloof innerlijk beleeft en dat het in je levensstijl zichtbaar wordt.

Dat stelt prof. dr. Olof de Vries, sinds 1981 docent aan ons Seminarium en hoogleraar aan de Universiteit van Utrecht voor de leerstoel –Geschiedenis en leerstellingen van het baptisme. Op 22-jarige leeftijd besloot hij theologie te studeren. –Tijdens mijn studie scheikunde had ik sterk het gevoel dat dat niet mijn bestemming in het leven was, maar dat ik geroepen werd voorganger te worden. In oktober 1963 heb ik de knoop doorgemaakt om theologie te studeren en meldde mij als student bij het seminarium aan. Ik weet nog dat ik met knikkende knieën naar huis ben gefietst met de gedachte –Wat heb ik nou toch gedaan?!. En het is altijd spannend gebleven. Roeping is nooit een uitgemaakte zaak, maar vraagt voortdurend bevestiging en kan steeds andere accenten krijgen. Iedere christen heeft een levenslange roeping om zijn of haar leven te wijden aan de dienst van God en mensen. De concrete invulling is voor een ieder anders en kan ook veranderen door de jaren heen.

Als student heeft De Vries vier jaar aan het seminarium gestudeerd en daarna tot 1972 aan de theologische faculteit te Utrecht. Daarna werd hij voor drie jaar door de baptistengemeente Utrecht-Zuilen (nu –De Rankogenoemd) als parttime voorganger beroepen. –De overige tijd heb ik gebruikt om mijn promotieonderzoek op poten te zetten. Vervolgens werd hij vierenhalf jaar fulltime voorganger in de baptistengemeente Den Haag. In 1982 is De Vries gepromoveerd na een jaar wetenschappelijk onderzoek aan het Europees baptisten seminarium, destijds gevestigd in Rüşchlikon (Zwitserland).

Sociaal klimaat

Inmiddels is br. Olof de Vries 23 jaar docent aan ons seminarium. –Er is ontzettend veel veranderd. Zo was het seminarium in mijn studententijd een gesloten opleiding en werd alles in huis gegeven. Bovendien was er sprake van een mannengemeenschap waar twee studenten samen één kamer in het internaat deelden. Dat gaf een heel eigen sociaal klimaat waarin je veel leerde, maar wat soms ook benauwde. Nu is meer sprake van een individueel studentenbestaan en is het groepsbewustzijn bijna verdwenen.

Ook binnen de theologie is veel veranderd. –Het begin van de zestiger jaren - de tijd waarin ik met de studie begon - was de tijd waarin de secularisatie begon door te dringen en de ontkerkelijking zich ging aftekenen. De theologie begon zijn vanzelfsprekendheden en kerkelijk karakter te verliezen. Een ander verschil met vroeger is dat het kerkelijk onderscheid tussen verschillende stromingen minder uitmaakt en mede daardoor ook het baptisten wij-gevoel dreigt te verdwijnen, geeft de docent aan. –Verder hebben hoorcolleges plaatsgemaakt voor werkcolleges.

Gevraagd naar het doel dat hij met zijn onderwijs beoogt, zegt hij: –Het is niet goed dat een docent bevestigend bezig is, daar leert niemand wat van. Een essentiële taak van een docent is studenten los te weken van de vanzelfsprekendheden waarbinnen zij zijn opgegroeid en hen uit te nodigen zelfstandig gedachten te ontwikkelen. Wie geleerd heeft vanzelfsprekendheden te verlaten en zelf tot bepaalde standpunten te komen, kan straks ook zelf als voorganger verder. Standpunten moeten niet geleend zijn, maar in het eigen hart geworteld zijn. Daardoor kan een voorganger zichzelf ook in het gesprek inbrengen, want hij heeft als student leren twijfelen, aarzelen en vragen stellen - dat is een vereiste. Met name in pastorale situaties waarin het leven niet meer vanzelfsprekend lijkt, is het als voorganger belangrijk om zelf-verworven posities te hebben.

Ogen open

Op de vraag wat zijn dromen voor het seminarium zijn, zegt De Vries: –Dromen doe je met de ogen dicht. Als ik mijn ogen open houd, zie ik hoe het baptisme als kerkgenootschap afkalft. Het baptisten wij-gevoel is aan erosie onderhevig. Het accent komt meer en meer op de individuele gelovige en op de individuele plaatselijke gemeente te liggen. Ook binnen de studentenpopulatie zie je dat studenten steeds minder enthousiast worden voor het idee in dienst van een bepaald kerkgenootschap te treden. Deze constatering roepen een klemmende vraag op: in hoeverre heeft een eigen Unieopleiding met een omschreven beroepbaarstelling dan nog toekomst?

De Vries: "De Unie van baptistengemeenten is ongeveer het enige kerkgenootschap met gevoeligheid voor de evangelische beweging. Wij hebben in het verleden een samenbindende structuur en een daarbij horende theologische vorming ontwikkeld, die de evangelische beweging mist. Dit geeft ons een voorsprong. Als ik dit bedenken dan mijn ogen dicht doe en vanuit mijn idealisme een voorstelling van de toekomst maak, zie ik dat de Unie met een eigen opleidingsinstituut diensten kan verlenen aan andere evangelische bewegingen en gemeenten", aldus docent De Vries. "Een voorbeeld hiervan is de masteropleiding Evangelische Theologie die in september aan de Vrije Universiteit in Amsterdam start. Het seminarium is als belanghebbende partij betrokken bij de ontwikkeling van deze nieuwe studierichting in Nederland.

O.H. de Vries